

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/204/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112204714
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1112204714.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a JUDr. Moniky Holickej v právnej veci navrhovateľov: X/ U.. D. Z., I. S. X, I., X/ A.. C. B., I. E. XX, I., X/ A.. C. P., I. A. X, I., X/ O. P., I. I. XX, I., zastúpených advokátkou: JUDr. Elena Klamárová, so sídlom Družstevná 5, Bratislava, proti odporkyni: A. G., I. Č. X, I., zastúpenej advokátom: JUDr. Drahomír Tomčo, so sídlom Koceľova 9, Bratislava, o vypratanie bytu, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I, zo dňa 17. júna 2014, č.k. 18C 35/2012-146, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .
Navrhovateľom 1/, 2/, 3/ a 4/ náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom uložil súd prvého stupňa odporkyni povinnosť vypratať trojizbový byt na 1. poschodí rodinného domu súpisné číslo XXXX, orientačné číslo X, na Č. Q. K. I., najneskôr do 15 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že spolu s odporkyňou sú povinní byt vypratať aj príslušníci jej domácnosti, ako aj iné osoby bývajúce v byte. Zároveň rozhodol, že odporkyňa nemá nárok na náhradný byt, ani ubytovanie; a uložil jej povinnosť zaplatiť navrhovateľom spoločne a nerozdielne náhradu trov konania vo výške 1.319,83 eur, k rukám ich právnej zástupkyne JUDr. Eleny Klamárovej, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vychádzal zo zistenia, že navrhovatelia sú spoluvlastníkmi trojizbového bytu na 1. poschodí v rodinnom dome súpisné číslo XXXX, orientačné číslo X, na Č. Q. K. I., ktorý nadobudli ako dedičia smrťou ich právneho predchodcu A.. P. P.. Poukázal na skutočnosť, že právny predchodca navrhovateľov dal odporkyni listom zo dňa 12.08.2003 výpoveď z nájmu predmetného bytu, pričom odporkyňa sa v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 9C/148/03 neúspešne domáhala určenia jej neplatnosti, keď rozsudkom zo dňa 12.05.2005, č.k. 9C/148/03-60, ktorý v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20.09.2006, č.k. 4Co/294/05-80, nadobudol právoplatnosť dňa 04.12.2006, súd jej návrh ako nedôvodný zamietol, po tom, ako dospel k záveru, že výpoveď z nájmu predmetného bytu, daná A.. P. P. odporkyni, je platná. Mal preukázané, že právny predchodca navrhovateľov odporkyni oznámil zabezpečenie náhradného bytu listom zo dňa 7.12.2010, ku ktorému pripojil vyhlásenie vlastníkov bytu ako budúcich prenajímateľov - U.. A. Z. W. U.. D.E. Z., že jej na dobu neurčitú prenajmú byt nachádzajúci sa na 6. poschodí bytového domu na S. Q.. Č.. X K. I. - X., vo výmere 52 m², pozostávajúci z predsiene, kuchyne, kúpeľne, WC, lodžie a balkóna, za nájomné vo výške 350 eur + 100 eur poplatok za služby spojené s užívaním bytu. Odporkyňa právnenému predchodcovi navrhovateľov listom zo dňa 17.12.2010; ktorý mu však už nebol doručený, nakoľko dňa 04.01.2011 zomrel; oznámila, že ponuku zabezpečenia náhradného bytu neakceptuje z dôvodu rozdielnej výšky nájomného, ako i s poukazom na skutočnosť, že daný byt nezodpovedá vypratávanému bytu ani rozlohou. Poukázal i na skutočnosť, že navrhovatelia odporkyni ponúkli ako bytovú náhradu byt v bytovom dome na G. Q. K. I., ktorého sú podieloví spoluvlastníci, avšak odporkyňa ani tento náhradný byt namietajúc nesplnenie zákonom stanovených kritérií neakceptovala.

Takto ustálený skutkový stav veci posúdil podľa ust. § 126 ods. 1, § 712a, § 712c ods. 3 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že na základe výpovede z nájmu zo dňa 12.08.2003 zanikol odporkyni nájom predmetného bytu, pričom však nakoľko v konaní bolo preukázané, že právny predchodca navrhovateľov poskytol odporkyni; ktorej vzhľadom na dôvod výpovede z nájmu v danej veci (§ 711 ods. 1 písm. a/ Občianskeho zákonníka) inak patrí bytová náhrada vo forme náhradného bytu; a taktiež neskôr i navrhovatelia poskytli odporkyni náhradný byt v bytovom dome na G.Á. Q. K. I., odporkyňa, napriek tomu, že mala výhrady voči poskytnutej náhrade, tieto na súde žalobou neuplatnila, a preto jej právo na bytovú náhradu odporkyni zaniklo. Na základe uvedeného konštatoval, že odporkyňa je povinná predmetný byt vypratať bez nároku na bytovú náhradu s tým, že byt sú povinní vypratať spolu s ňou aj členovia jej domácnosti a ďalšie osoby byvajúce v predmetnom byte. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešným navrhovateľom priznal náhradu trov právneho zastúpenia v sume 1.319,83 eur, za 11 úkonov právnej služby podľa vyhl. č. 655/2001 Z.z. (prevzatie a príprava zastúpenia; návrh na začatie konania; ďalšia porada s klientmi; písomné podania zo dňa 05.04.2013, 10.10.2013, 04.06.2014; a účasť na pojednávaniach dňa 07.02.2013 - odročené bez prejednávania, dňa 09.05.2013, 24.10.2013, 25.02.2014, 17.06.2014) vo výške podľa § 13 ods. 2 citovanej vyhlášky, t.j. 50 % z 1/13 výpočtového základu za príslušný kalendárny rok + paušálna náhrada za každý z úkonov právnej služby, t.j. 3 x 7,63 eur, 5 x 7,81 eur a 3 x 8,04 eur.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporkyňa domáhajúc sa jeho zmeny a zamietnutia návrhu v celom rozsahu dôvodiac, že rozsudok súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci, v rozpore s výsledkami vykonaného dokazovania a platnou právnou úpravou. Nesúhlasila so záverom súdu prvého stupňa, že bez vážnych dôvodov nesúhlasila s náhradným bytom, a preto jej právo na náhradný byt podľa ust. § 712c ods. 3 Občianskeho zákonníka zaniklo, keď náhradný byt na S. Q.. Č.. X K. I., ktorý jej ponúkol právny predchodca navrhovateľov, nespĺňal kritériá podľa ust. § 712a Občianskeho zákonníka, a nakoľko jej odmietnutie tohto náhradného bytu A.. P. P., ktorý dňa 04.01.2011 zomrel, nebolo doručené, nemožno hovoriť o tom, že bezdôvodne odmietla ponúknutý náhradný byt, ako to predpokladá ustanovenie § 712c ods. 2 Občianskeho zákonníka, a teda jej právo na bytovú náhradu nemohlo zaniknúť. Zároveň poukázala na skutočnosť, že navrhovatelia jej ponúkli jediný náhradný byt, ktorý však taktiež; s prihliadnutím na jej nepriaznivý zdravotný stav, ktorý v konaní riadne preukázala; nespĺňal kritériá náhradného bytu v zmysle ust. § 712a Občianskeho zákonníka, a to vzhľadom na jeho polohu na 12. poschodí bytového domu na G. Q. K. I., no tiež z dôvodu, že doba nájmu bola v zaslanom koncepte nájomnej zmluvy bytu určená tak, že nájomná zmluva sa uzatvára na dobu určitú od 15.12.2011 do 14.12.2012 a rovnako pre výšku nájomného, ktorá nezodpovedá jej životným potrebám a majetkovým pomerom, keďže je starobná dôchodkyňa. Vytýkala zároveň súdu prvého stupňa, že nezohľadnil, že v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 4C/77/2012, sa proti odporcom domáha určenia, že je oprávnená predmetný byt nerušene užívať, z ktorého dôvodu o jej povinnosti byt vypratať bez nároku na bytovú náhradu rozhodol predčasne. Poukázala tiež na správanie navrhovateľov, ktorí ju v rozpore s dobrými mravmi už pred viac, než dvoma rokmi odpojili od dodávky vody, ktorú jej v súčasnosti zabezpečuje syn A. G. a bezdôvodne jej i jej synovi zrušili trvalý pobyt v predmetnom byte. Napokon namietala, že rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým jej bola uložená povinnosť predmetný byt vypratať bez nároku na bytovú náhradu, je v rozpore s právom na spravodlivé súdne konanie zaručené v čl. 6 Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd v znení protokolov č. 3,5,8.

Navrhovatelia sa vo svojom vyjadrení k odvolaniu odporkyne stotožnili s napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa, ktorý žiadali ako vecne správny potvrdiť a priznať im náhradu trov odvolacieho konania. Poukázali na to, že odvolanie odporkyne neobsahuje žiadne nové tvrdenia ani skutočnosti, pričom so všetkými jej tvrdeniami sa už prvostupňový súd vypořiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku. Zdôraznili, že odporkyni nájom zanikol na základe platnej výpovede z nájmu ich právneho predchodcu, ktorý odporkyni ponúkol náhradný byt, spĺňajúci všetky zákonom stanovené kritériá, a nakoľko aj oni odporkyni ponúkli náhradný byt, avšak tá oba ponúkané bytov; dokonca bez toho, aby sa na ne bola osobne pozrieť; bez vážneho dôvodu; keď jej argumenty pre odmietnutie bytov neobstoja; odmietla, v súlade s ustanovením § 712c ods. 3 Občianskeho zákonníka jej právo na bytovú náhradu zaniklo. Vo vzťahu k námietkam odporkyne v podanom odvolaní, že prvostupňový súd vo veci rozhodol predčasne, poukázali na skutočnosť, že odporkyňa sa v konaní na súde nedomáha určenia, že jej právo na bytovú náhradu nezaniklo, pričom konanie o jej návrhu prebiehajúce na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 4C/47/2012; ktoré je navyše na návrh všetkých účastníkov prerušené od 05.10.2012, a sú preto splnené zákonné predpoklady na jeho zastavenie podľa § 111 ods. 3 O.s.p.; je z hľadiska prejednávanej veci bez právneho významu. V súvislosti s argumentáciou navrhovateľky, ktorá poukazovala sa porušovanie dobrých mravov z ich strany uviedli, odporkyňa sa od právoplatnosti rozhodnutia súdu o zamietnutí

jej návrhu na určenie neplatnosti výpovede z nájmu bytu snaží všetkými možnými spôsobmi mariť výkon ich vlastníckeho práva, keď im svojim správaním bráni vo vykonaní nevyhnutnej rekonštrukcie domu, v ktorom sa predmetný byt nachádza a zamedzuje im vstup do bytu, v ktorom býva spoločne so zamestnaným synom, jeho zamestnanou manželkou a vnučkou, a preto za daných okolností jej argumentáciu dobrými mravmi označili za účelovú.

Odvolačný súd prejednal vec v medziach a z dôvodov podaného odvolania, vrátane konania, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.), a dospel k záveru, že odvolaniu odporkyne nie je možné vyhovieť.

V posudzovanej veci súd prvého stupňa riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal náležité dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností dôležitých pre posúdenie dôvodnosti návrhu navrhovateľov (§ 120 ods. 1,4 O.s.p.) a následným zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s § 132 O.s.p. dospel k správnym skutkovým záverom a na ich základe následne vyvodil aj správne právne závery o dôvodnosti podaného návrhu na vypratanie bytu na 1. poschodí v rodinnom dome súp. č. XXXX, orientačné číslo X, na Č.C. Q. K. I. odporkyňou; bez nároku na bytovú náhradu, v súlade ustanoveniami § 712a, § 712c ods. 3 Občianskeho zákonníka, ktoré aj správne vyložil v súlade s ustálenou súdnou a výkladovou praxou a svoje dôvody vedúce k vyhovaniu návrhu navrhovateľov v celom rozsahu aj náležite v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodnil, pričom sa dôsledne vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, poukázal na všetky podstatné skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia, a preto jeho rozhodnutie možno považovať v tomto ohľade za presvedčivé.

V danej veci odporkyňa v podanom odvolaní; pokiaľ ide o otázku existencie jej nároku na bytovú náhradu v súvislosti s vypratáním predmetného bytu; v zásade len zopakovala svoje námietky prednesené už pred súdom prvého stupňa, ktorý sa s nimi v odôvodnení svojho rozhodnutia vypořiadala. Odvolačný súd považuje skutkové a právne závery súdu prvého stupňa za správne a stotožňuje sa s dôvodmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Obsah odvolania odporkyne nie je spôsobilý spochybniť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, na ktorých založil svoje rozhodnutie, z hľadiska ňou uplatnených odvolacích dôvodov, keď ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu oproti tomu, ako bol tento ustálený súdom prvého stupňa, z ktorého potom vychádzalo aj jeho právne posúdenie veci.

Pokiaľ odporkyňa v podanom odvolaní namietala správnosť záveru súdu prvého stupňa, že jej právo na bytovú náhradu zaniklo, odvolačný súd uvádza, že prvostupňový súd správne v tomto smere vychádzal z ustanovenia § 712c ods. 3 Občianskeho zákonníka, ktoré aj správne interpretoval a aplikoval na danú vec; a dospel k správne záveru, že právo odporkyne na bytovú náhradu zaniklo, keď už právny predchodca navrhovateľov ponúkol odporkyni náhradný byt na S. Q.. Č.. X K. I., ktorý spíňal všetky znaky primeraného náhradného bytu, avšak odporkyňa nájomnú zmluvu s U.. A. Z. W. U.. D.E. Z. bezdôvodne neuzavrela. V tejto súvislosti odvolačný súd poznamenáva, že byt v bytovom dome na S. Q.. Č.. X K. I.; ktorý sa na rozdiel od vypratávaného bytu nachádza v rovinatom teréne (v mestskej časti X.) je potrebné; napriek jeho umiestneniu na šiestom poschodí bytového domu; z hľadiska zohľadnenia špecifických potrieb odporkyne vyplývajúcich z jej nepriaznivého zdravotného stavu, považovať dokonca za vhodnejší, než predmetný byt na Č. Q. K. I., ktorý je povinná odporkyňa vypratať, keď jeho užívanie vyžaduje menej fyzicky náročnej aktivity, ktorá jej vzhľadom na ochorenia, ktorými trpí, neprospieva.

Nedôvodná je tiež argumentácia odporkyne v odvolaní, že nebola naplnená dikcia ustanovenia § 712c ods. 3 Občianskeho zákonníka, nakoľko jej odmietnutie tohto náhradného bytu nebolo doručené A.. P.K. P., ktorý dňa 04.01.2011; teda ešte pred tým, než sa jej list zo dňa 17.12.2010 dostal do sféry jeho dispozície, zomrel. Zo znenia ust. § 712c ods. 3 Občianskeho zákonníka jednoznačne vyplýva, že dôvodom zániku nároku na náhradný byt je len bezdôvodné neuzatvorenie nájomnej zmluvy týkajúcej sa zabezpečenej bytovej náhrady (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4 Cdo 125/2000). Podmienkou zániku práva na bytovú náhradu tak nie je právny úkon v podobe písomného odmietnutia uzavrieť nájomnú zmluvu ohľadne náhradného bytu (bývalým) nájomcom, ale právna skutočnosť v podobe bezdôvodného neuzavretia zmluvy o nájme náhradného bytu; ku ktorej právnej skutočnosti v danej veci došlo za života právneho predchodcu navrhovateľov, keď odporkyňa listom zo dňa 17.12.2010 odmietla uzatvorenie zmluvy o nájme a s vlastníkmi (budúcimi prenajímateľmi) náhradného bytu sa nekontaktovala a nájomnú zmluvu, ktorej podmienky boli riadne špecifikované v ich prehlásení, s nimi neuzavrela. Smrť právneho predchodcu navrhovateľov tak podľa právneho názoru odvolacieho súdu nemala vplyv na plynutie zákonom stanovenej 30-dňovej lehoty. Za daných okolností už na základe ponuky náhradného bytu uskutočnenej právny predchodcom navrhovateľov v dôsledku neuzavretia

nájomnej zmluvy odporkyňou s prenajímateľmi - U.. A. Z.D. W. U.. D. Z., zaniklo jej právo na bytovú náhradu; a preto je tiež nadbytočné podrobne sa zaoberať argumentáciou odporkyne v podanom odvolaní, týkajúcou sa náhradného bytu v bytovom dome na G. Q. K. I., ponúknutého jej zo strany navrhovateľov.

V súvislosti s odporkyňou namietaným rozdielom vo výške nájomného medzi bytom na Č. Q. K. I. W. Z.A. I. na S. Q.. Č.. X K. I., odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že súd prvého stupňa správne vychádzal z toho, že výška nájomného v ponúkanom náhradnom byte je primeraná okolnostiam danej veci, keď; ako vyplýva z vykonaných dôkazov; neprekračuje (ani len nedosahuje) výšku nájomného pri porovnateľných bytoch. Zároveň však odvolací súd zdôrazňuje, že v preskúmvanej veci rozdiel vo výške nájomného nemôže predstavovať rozhodujúce kritérium pre posúdenie primeranosti náhradného bytu ponúkaného odporkyňou, ktorá v predmetnom byte uhrádzala nájomné vo výške 80 eur mesačne, dojednané v minulosti; ktorého výška nemôže pokryť ani len nevyhnutné náklady na udržiavanie predmetného bytu v užívateľnom stave, pričom zotrvanie na požiadavke totožnej, príp. aspoň približne rovnakej výške nájomného v ponúkanom byte by v danej veci v konečnom dôsledku viedlo k objektívnej nemožnosti poskytnutia ochrany vlastníckemu právu navrhovateľov, ktorí by boli nútení; napriek skončeniu nájmu; trpieť užívanie bytu odporkyňou na neurčitú dobu. Odvolací súd mal v tejto súvislosti na zreteli i účel a cieľ ustanovení Občianskeho zákonníka o bytových náhradách, prostredníctvom ktorých sa nájomcovi bytu zabezpečuje ochrana pred správaním prenajímateľa (najmä prostredníctvom inštitútu bytovej náhrady v prípade skončenia nájmu výpoveďou z dôvodov na strane prenajímateľa; ako v preskúmvanej veci), avšak akceptovaním argumentácie odporkyne, podľa ktorej ponúkaný byt musí byť primeraný vypratávanému bytu i z hľadiska výšky nájomného, by; bez toho, aby to odôvodňovali mimoriadne extrémne okolnosti danej veci; bolo uprednostnené právo odporkyne na náhradný byt pred ochranu vlastníckeho práva navrhovateľov, čo však za daných okolností; keď všetky ostatné zákonné kritériá ponúkaného náhradného bytu boli naplnené; a nájomné vo vypratávanom byte predstavuje 80 eur; odvolací súd považuje za neprijateľné, a to i napriek nepriaznivému sociálnemu statusu odporkyne, ktorá je dôchodkyňou.

Odvolací súd ako neopodstatnenú posúdil tiež námietku odporkyne, že prvostupňový súd nezohľadnil konanie prebiehajúce na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 4C/77/2012, v ktorom sa proti odporcom domáha určenia, že je oprávnená predmetný byt nerušene užívať, a o jej povinnosti byt vypratať bez nároku na bytovú náhradu preto rozhodol predčasne, nakoľko označené konanie je z hľadiska preskúmvanej veci; v ktorej prvostupňovému súdu nič nebránilo posúdiť otázku zániku práva odporkyne na bytovú náhradu samostatne; bez právneho významu, a nie je konaním, ktorého predmetom by bola otázka, ktorú nie je oprávnený vyriešiť sám.

Napokon, v súvislosti s otázkou aplikácie ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka v danej veci, odvolací súd dospel k záveru, že navrhovateľka, najmä pokiaľ ide o správanie navrhovateľov, príp. ich právneho predchodcu, v konaní nepreukázala (ani inak nevyšli najavo) také skutočnosti, ktoré by mohli viesť k záveru, že poskytnutie ochrany vlastníckemu právu navrhovateľov a uloženie povinnosti odporkyňou predmetný byt vypratať bez nároku na bytovú náhradu, by bolo v rozpore s dobrými mravmi, a preto v preskúmvanej veci neboli splnené predpoklady pre odopretie ochrany právam navrhovateľov s poukazom na ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Navyše odvolací súd poznamenáva, že nárok odporkyne na náhradný byt zanikol priamo zo zákona, a preto ani do úvahy neprichádza.

V odvolacom konaní nevyšlo tiež najavo, že by konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia, trpelo takou vadou, ktorá by mala (mohla mať) za následok vecnú nesprávnosť rozhodnutia (§ 212 ods. 3 O.s.p.).

Vzhľadom na uvedené, po právnom zhodnotení rozhodujúcich skutkových zistení, ktoré boli preukázané výsledkami dokazovania vykonaným pred súdom prvého stupňa, odvolací súd neuznal opodstatnenosť dôvodov, na ktoré poukazovala odporkyňa vo svojom odvolaní, a pokiaľ teda súd prvého stupňa podanému návrhu navrhovateľov, ktorým sa domáhali vypratania predmetného bytu na 1. poschodí v rodinnom dome súp. č. XXXX, orientačné číslo X, na Č. Q. K. I. odporkyňou; spolu s príslušníkmi jej domácnosti, ako aj inými osobami bývajúcimi v byte; bez nároku na bytovú náhradu, vyhovel, rozhodol vecne správne, a preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Správne bolo rozhodnuté súdom prvého stupňa aj o náhrade trov konania podľa zásady úspechu v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p., avšak navrhovateľom, ktorí mali úspech v odvolacom konaní, ich náhradu nepriznal, keď trovy konania v lehote troch pracovných dní odo dňa vyhlásenia tohto rozhodnutia (§ 151 ods. 1, 2 O.s.p.) nevyčísľili.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.